

Troparul Învierii Domnului nostru Iisus Hristos

Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le!

Anunțuri

Mulțumim celor care s-au implicat în perioada **7 iulie 2014 – 11 noiembrie 2017** la bunul mers al **lucrărilor de construcție** la lăcașul de închinare aflat sub ocrotirea Sf. Ioan Gură de Aur. Între **25 august – 25 noiembrie 2020** s-au realizat **150 mp. de pictură**. Vă rugăm să contribuiți, și pe mai departe, după posibilități, la împodobirea bisericii parohiale!

BULETIN PAROHIAL HRISOSTOMUL

NR. 346, 26 APRILIE – 2 MAI 2021

Parohia Ortodoxă

Sfântul Ioan Gură de Aur

Str. Porțile de Fier nr. 52, 400569 Cluj-Napoca

web: www.parohiasfantulioanguradeaur.ro

Email: parohiasf.ioanguradeaur@yahoo.com

Preot paroh: Bogdan Sergiu Marian

Telefon: 0264 571 943 & 0741 121 029

PROGRAM LITURGIC SĂPTĂMÂNA MARE

Luni, 26 IV 2021	Ora 6.30: Liturghia Sf. Grigorie Dialogul Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.00: Utrenia (Denie)
Marti, 27 IV 2021	Ora 6.30: Liturghia Sf. Grigorie Dialogul Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.00: Utrenia (Denie)
Miercuri, 28 IV 2021	Ora 6.30: Liturghia Sf. Grigorie Dialogul Ora 17.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Taina Sfântului Maslu Ora 19.00: Utrenia (Denie)
Joi, 29 IV 2021	Ora 6.30: Vecernia unită cu Liturghia Sf. Vasile cel Mare Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.00: Utrenia (Denia celor 12 Evanghelii)
Vineri, 30 IV 2021	Ora 6.30: Ceasurile împărătești I, III, VI și IX Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.00: Utrenia (Denia Prohodului Domnului)
Sâmbătă, 1 V 2021	Ora 6.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 6.30: Vecernia unită cu Liturghia Sf. Vasile cel Mare ORA 23.30: UTRENIA (SLUJBA ÎNVIERII)
DUMINICA, 2 V 2021,	ORA 9.00: ACATISTUL ÎNVIERII
ÎNVIEREA	ORA 9.30: LITURGHIA SF. IOAN GURĂ DE AUR
DOMNULUI	ORA 13.30: ACATISTUL SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 14.00: VECERNIA (A DOUA ÎNVIERE)

Programul poate suferi modificări datorită unor situații neprevăzute

Texte din Sfânta Scriptură

Duminică

Învierea Domnului Hristos (Sfintele Paști)

La Liturghie Evanghelia după Ioan I, 1-17:

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut.

Întru El era viața și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el.

Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină.

Cuvântul era Lumina cea adevărată, Care luminează pe tot omul care vine în lume.

În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.

Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din dorință trupească, nici din dorință bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era.

Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har.

Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

La Vecernie Evanghelia după Ioan XX, 19-25:

În ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzându-L pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.

Comoara înțelepciunii

preluată din *marturieathonita.ro*, joi, 22 aprilie 2021

Greutatea războiului ei să fie pe grumajii mei

Deci, i s-a întâmplat a merge pe lângă o mănăstire de femei, unde era o maică ce avea o fiică tânără, și aceasta fiind cuprinsă de dorința lumească, voia să lase cinul său călugăresc și pe maica sa, să se ducă în lume și să se mărite cu un bărbat. Iar maica sa o sfătuia cu plângere și o ruga ca să sufere războiul trupesc pentru dragostea lui Hristos, să-și omoare trupul său, să nu-și lase călugăria și să nu se dea spre batjocură și pierzare diavolului. Dar nu putea să o înduplece pe dânsa, căci ardea de văpaia patimii și voia să fugă din mănăstire.

Despre toate acestea înștiințându-se Sfântul Ioanichie, i s-a făcut milă de fecioara aceea și chemând-o pe ea, a zis:

– Pune, fiică, mâna ta pe grumajii mei!

Când a făcut aceasta fecioara, Sfântul s-a rugat cu lacrimi către Dumnezeu ca să se izbăvească fecioara de acea patimă și de ispita diavolului, iar greutatea războiului ei să fie pe grumajii lui și toate patimile ei cele trupești să fie asupra lui, ceea ce a și fost. Căci a scăpat fecioara aceea de toate gândurile cele necurate și de poftele cele trupești; apoi a petrecut în mănăstirea sa, viețuind fără de patimi și bineplăcând lui Dumnezeu.

Iar Sfântul Ioanichie s-a dus în calea sa, la muntele Conturiului; dar mergând pe cale a simțit în sine o dorință necurată și s-au năpustit asupra lui ca un vifor cumplit gândurile cele lumești și s-au ridicat într-însul valurile necuratelor patimi, încât fierbea sângele într-însul ca într-o căldare și toată ispita ce fusese la fecioara aceea a căzut asupra fericitului Ioanichie. Însă el răbda ostenindu-și trupul cu mari nevoițe. Apoi, aflând undeva un balaur înfricoșător încuibat în crăpăturile pământului, a cugetat să se dea pe sine balaurului spre mâncare, voind mai bine a muri decât să se învoiască cu gândurile cele necurate și să-și prihănească trupul său cel curat. Deci s-a aruncat pe sine înaintea balaurului, ca să fie mâncat de el. Însă șarpele nici n-a voit a se atinge de dânsul ci, atunci când îl întărâta pe el Sfântul Ioanichie, îndată a murit.

Din acel ceas au pierit de la dânsul toate gândurile necurate, s-a stins patima, a încetat pofta și s-a întors pacea în trupul lui.

(Extras din *Viețile Sfinților* – Cuviosul Ioanichie cel Mare, 4 noiembrie).